

Ayhan Gökhan

Előszó

*legyen mit mondanom,
ne készületlenül*

*találjam magam
vele szemközt, lehetne*

*a lényeg a következő
mondat, megelőlegezne*

*egy megakadást, megadást,
akarva-akaratlan,*

*ha irodalmi szülőanyánk,
az ómagyar-Mária,*

*kötelez, mint rokonom,
nem éhesen hagyni el*

*a nyelvet, mint éjféli,
megterített asztalt.*

Prométheusz

Prométheusz mája a tűzért cserébe. Orientológiai megfigyelések alapján az biztosan kizárható, hogy a madarak emberhússal történő táplálkozása nem tesz jót az állati gyomornak. A lekötözött Prométheusz, miközben a nyelvcsövén megakad az étel.

Ugyanaz a fájdalom, mielőtt a tűz a sötétségben és avas félelemben élő embereké lett volna. Azóta van a hamvasztási szokás elterjedésben. A lopott tűzért cserébe a forró hamu a kemence alján. De ki lopta el a nyelvet az istenektől, és hol a büntetés ezért, nem tudom, hogy megérte, azt megint nem tudom.

Oresztész

Mit gondolt vajon Oresztész anyja halála után, nem derül ki. Az ókori törvények nem tették lehetővé a Szophoklész-dráma nyomán megszorított anyagvilágosságok kivizsgálását a városban. A keresztény törvények elítélték volna. De az a férfi, aki az anyja fején késsel ejtett sebbe belenyomta az égő cigarettát, és utána könnyes lett a szeme, jól ismerte a görög dráma szerkezetét.

Páva Horváth János

*A másfél szoba a fűtetlen lakásban.
ugyanazzal a sötét hangsúllyal beszél, nem él
a magasabb rokon elővigyázatos monológjával.
a csendes folytonosság, ami hiányként
értékelhető, a magabiztos előépítettség
megléte, támasza, ahonnét kiindul, elkezdődik az egész,
ahová rossz esetben
van esély a visszajutásra, a kezdeti vonal
mögé visszaállítás, ez az, ez a legtöbb
értékvesztés egy apából.
át a Dózsa György úti keresztveződésen, letiltasz
egy utazást, bezársz a szekrénybe, keres valaki, nem vagy
ittthon, nem jutunk ki élve, nem jutunk ki sehogy
ebből a beomlott beszélgetésből, egy rokon kapcsolat nehéz
sötétjéből, láttam rajta, hogy szeret, a szó jelentése
látszott rajta, hangosan elsírtam magam, te
elfojtott, ugyanolyan szeretet.
lassú élőlény néz szembe várakozás nélkül, tisztán
a saját beszédével, egyedül a Tóth Menyhért,
az Ő festője biztos, aztán mit mondott? azt mondta, vágd le a hajad,
engedj be a lakásba, hogy nézel ki, az üvegeket tedd el vagy
dobd ki, ne foglald a helyet, ne foglald el más helyét a testtel.
azt a díjat hazahozta, úgy csinált, mint aki él, pontosabban
nem vette észre, hogy meghalt, nem vettem észre én se, hogy halott vagy,
nem beszélgettünk sokat, nem adtunk súlyt
a mondatainknak, ne beszéljünk többé róla, ne beszéljünk
másról, csak róla, csak rólad, ne beszéljünk csak.*

Harmadik bécsi döntés

*az első bécsi döntés idején,
1938-ban,
nem tudom, mit
csinált nagyanyám,
miután a második bécsi
döntés 1940-ben
megtörtént: halva szülte meg nagybátyám. virágot
árult az Uránia mozi lépcsőjével szemben, Heltai
Jenő járt hozzá, egy kitűzött
kapott tőle,
nem őrizve
eléggé, a pakolásakor elveszett
1952-ben, ezt az irodalmi
tényt nem őrizte meg jól az irodalomtörténet,
2011-ben kinéztem egy bécsi
lakás ablakán
a háromszög alakú, fával megerősített erkély
alján figyeltem,
amit lehet és még lehet.*

Ő

*ketten vagyunk csak: te és ő,
közelebről: én se. leütögethető
a por, hamu, a meg nem élt szorongás: a test kínos dolga
a személyiségről-- hírt ad. mint egy*

*négyzet felezővonalra
az egyik fél után pontosan mutatja
a másik félnek a határokat. hitvány én helyett:
az én sem, hárman vagyunk, mint a szerencse. egyedül: mint a félkegyelmű.*